

KÚRIA

Kvk.II.37.325/2014/3.szám

A Kúria a ügyvéd által képviselt I.r. és a Független Kisgazda-, Földmunkás és Polgári Párt II.r. kérelmezőknek a Nemzeti Választási Bizottság 2014. március 12. napján meghozott 725/2014. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán megindult nemperes eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 725/2014. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 10.000 (tízezer) forint eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Csongrád Megyei 2. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság a 2014. március 6-án meghozott 17/2014/03.06./2. OEVB számú határozatával a II.r. kérelmezőként eljáró jelölt szervezet jelöltjének, az I.r. kérelmezőnek az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán való nyilvántartásba vételi kérelmét visszautasította a megfelelő számú ajánlás hiányára utalással.

A határozat ellen mindkét kérelmező fellebbezést nyújtott be, amelyben a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 252.§-ának és az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény (továbbiakban: Vjt.) 6.§-ának megsértésére hivatkoztak. Fellebbezés kiegészítésben hivatkoztak a Nemzeti Választási Iroda 5/2014. számú iránymutatására azzal, hogy annak alapján számos olyan ajánlást nyújtottak be, amelyet érvényesnek kellett volna elfogadni. Kérték az ajánlások újraszámolását.

A Nemzeti Választási Bizottság a fellebbezést a Ve. 231.§ (1) bekezdés d) pontja alapján – utalva a Ve. 223.§ (3) bekezdésére, valamint 224.§ (3) bekezdés a) pontjára -, érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mert a kérelmezők konkrét jogszabálysértés megjelölése nélkül, anélkül kérték a határozat megváltoztatását, hogy megjelölték volna milyen esetekben, mely ajánlások tekintetében tartják sérelmesnek a határozatot és milyen konkrét okból. Az ajánlások ellenőrzésének egyes kérdéseiről kiadott, a fellebbezésben hivatkozott iránymutatás is kifejti, hogy a Ve. 127.§ (3) bekezdése értelmében készített tájékoztatásból az érintettek tájékozódhatnak az érvénytelenségi okokról, így a fellebbezésben mód lett volna a jogsértés megjelölésére.

A kérelmezők a Nemzeti Választási Bizottság határozata ellen bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő, amelyben a Ve. 223.§ (3) bekezdés a) és b) pontja alapján kérték a határozat megváltoztatását és a jelölt nyilvántartásba vételét. Jogszabálysértésként hivatkoztak továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és

szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdésére, a Vjt. 6.§-ára, a Ve. 46.§ d/da) és d/dc) pontjaira, 51.§ (1)-(3) bekezdéseire, 122.§ (2) bekezdésére. Állították, hogy nem érvényesültek az 5/2014. NVB iránymutatás elvei, a másodfokon eljáró szervnek az elsőfokú határozatot érdemben kellett volna felülbírálnia, mert megfelelő számú, érvényesnek minősülő ajánlást gyűjtöttek és adtak le.

A kérelmezők bírósági felülvizsgálati kérelme alaptalan.

A Ve. 224.§ (3) bekezdése a) pontja alapján a fellebbezésnek tartalmaznia kell a kérelem Ve. 223.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti alapját, azaz a fellebbezésben jogszabálysértésre kell hivatkozni.

A kérelmezők a fellebbezésben két olyan jogszabályhelyre hivatkoztak, amelyek a jelölt bejelentésére, illetve a jelöléshez szükséges ajánlások számára vonatkoznak, de nem jelölték meg, hogy a fellebbezéssel támadott határozat milyen okból jogszabálysértő, a megjelölt jogszabályhelyekhez kapcsolódóan mi volt a konkrét jogszabálysértés. A fellebbezés hiányai a felülvizsgálati eljárásban nem pótolhatók, ezért a Kúria a kérelmezők által a felülvizsgálati eljárásban megjelölt jogszabálysértéseket /tényállás hiányosságai, az ajánlások érvényességének kérdése/ érdemben nem vizsgálhatta. A Nemzeti Választási Bizottság helytállóan hivatkozott arra is, hogy a Ve. 127.§ (3) bekezdése alapján készített tájékoztatás alapján a fellebbezésben a jogszabálysértés megjelölése lehetséges lett volna, azonban a kérelmezők a tájékoztatói lehetőségükkel nem éltek.

A kérelmezők felülvizsgálati kérelmüket a Ve. 223.§ (3) bekezdés b) pontjának megésértésére is alapozták, azonban ez a rendelkezés a támadott határozatban alkalmazásra nem került, ezért annak megsértésére sem kerülhetett sor.

Mindezek alapján a Kúria a kérelmezők alaptalan bírósági felülvizsgálati kérelme folytán a Ve. 231.§ (5) bekezdés a) pontja szerint a Nemzeti Választási Bizottság határozatát helybenhagyta.

Az eljárás illetékének mértékét az 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (7) bekezdése határozza meg. A Kúria a kérelmezőket az illeték viselésére a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 324.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó 82.§ (1) bekezdés alapján egyetemlegesen kötelezte, figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésére és az illetékmentességi nyilatkozat hiányára.

A Kúria határozata ellen a Ve. 232.§ (5) bekezdése a további jogorvoslatot kizárja.

Budapest, 2014. március 17.

Dr. Buzinkay Zoltán a tanács elnöke,

Dr. Márton Gizella előadó bíró,

Dr. Rothermel Erika bíró